

instauravit: Nam præterquam quod non constat bona Templi non sufficere; tunc temporis non erat divisio facta bonorum, nec bona Templi in quatuor partes divisa erant, que introducta sunt in c. Nobis, c. Concessio, c. Quatuor, c. De redditibus, c. Cognovimus, 12. q. 2. & alibi; ex quibus una pro Ecclesia five ejus fabrica deputata est, quo stante, non fit bona argumentatio: ultra quod ab iis que in veteri fiebant Testamento, non fit bona argumentatio in Novo; præcipue in Judicialibus, in quibus servandum est jus Canonicum: cap. 1. de novi oper. munt. c. Quod Clericis, de foro compet. & sic plura videmus hodie tolerari que in Lege veteri puniebantur, & è contra: c. Ne autem, in l. i. c. seq. 23. q. 3. c. Gaudemus, de divor. cum aliis de quibus omnibus videndus est Berouus d. conf. 3. ex n. 39.

In qua distributione contributionis hic Ordo servandus est, ut proportio servata illi quorum magis interest, & posteriores sunt, magis contribuant: ideo primò Episcopus, Secundò Canonici, qui sunt membra Ecclesiæ Cathedralis, c. Novis, de his que sunt à maio, part. Capit. Tertio Clerici inferiores Ecclesiæ Cathedralis. Quarto Clerici Diocesis, qui non dicuntur pars Ecclesiæ Cathedralis, & ad suarum Ecclesiarum reparationem gravantur; voluit Berou. d. conf. 3. vol. 1. ex n. 19. usque ad 21. Quintò Laici, modò superius explicatio: Quomodo verò distributio hæc faciendâ sit? de breviter, quod aut adest discordia, vel non: si non adest, tunc difficultas non habet locum; in casu verò discordiæ, tunc Episcopus cum majori parte Capituli debet Summas distribuere, & ratas statuere & taxare, non verò ipse solus: ut in d. c. fin. de his que sunt à maio, part. Capit. Berou. d. conf. 3. n. 25.

Quare si successit temporis, variisque calamitatibus, putà bellorum causa, ita Civitas in aliam formam fuerit mutata, ut Ecclesia Cathedralis omninò sit à commercio hominum ablata, vel ita difficilis ad eam aditus, ut commode populus non valeat convenire, nec Clerici ministrare, prout in Civitate de Alfaro Diocesis Trafonten. accidit in Collegiata S. Michaelis: Quæritur an Ecclesia possit mutari ab Episcopo? & quidem dicendum est quod sic: per ea que c. 7. de causis Translationis Eccles. Cathed. notavimus: Supposita verò mutatione, cujus expensis ædificandâ est de novo, iterum dubitari potest? In qua sub distinctione procedendum: vel enim mutatio est voluntaria, & eo casu nemo invitus cogi potest ad contributionem; juxta dec. 501. p. 1. in posth. Farin. cui Adde Barbof. in Pastor. alleg. 64. n. 11. & 12. & ea que diximus c. 7. de causis translat. Eccles. Cathed. Si verò fuerit necessaria veluti ob locorum distantiam, five quia incolæ Civitatis & Clerici difficile convenire possunt, vel ex illis causis à nobis d. c. 7. de causis translat. allegatis, tunc Episcopus novam potest facere Ecclesiam, juxta text. in c. Cum tribus, de consecr. dist. 1. c. Felix, c. Multis, c. Præcipimus, de consecr. dist. 1. c. Et temporis qualitas, 16. q. 1. l. 7. 8. & 9. tit. 10. p. 1. & eo casu Episcopus, omnes, qui alias tenentur, cogere potest, appellatione remota, que non suspendit contributionem; c. Ad audiendum, el. 2. de Eccles. adific. Trident. sess. 21. de reform. c. 4. plures apud Salgad. de protell. Reg. d. p. 3. c. 5. n. 35. cum seqq. & anteceden. vide eundem etiam num. 42.

Sed si Populus in erectione Cathedralis aliquam transactionem fecerit, obligando se ad reparationem & fabricam Ecclesiæ, aliquo assignato stipendio ab Ecclesia singulis annis præstanto, vel aliquo jure in eum translato, videndum est an casu quo Ecclesia aliò propter dictas causas transferenda est, debeat solus expensas facere: & negativè respondendum est; quia verbalis locutione de reparatione Ecclesiæ non debent extendi ad casum necessariæ reedificationis, qualis erat casus nostri: cui verba reparare, seu reficere, valde differant à verbo reedificare, seu de novo facere: l. 3. s. Enim verò, §. Reficere, ff. de itin. attingue privat. l. 1. §. Demde, ff. de Rivis, l. 1. §. 1. ff. de via public. & ita resolvit Tondut. de Sanleg. in quest. & resol. benef. lib. 1. cap. 39. num. 10.

Quare si successit temporis, variisque calamitatibus, putà bellorum causa, ita Civitas in aliam formam fuerit mutata, ut Ecclesia Cathedralis omninò sit à commercio hominum ablata, vel ita difficilis ad eam aditus, ut commode populus non valeat convenire, nec Clerici ministrare, prout in Civitate de Alfaro Diocesis Trafonten. accidit in Collegiata S. Michaelis: Quæritur an Ecclesia possit mutari ab Episcopo? & quidem dicendum est quod sic: per ea que c. 7. de causis Translationis Eccles. Cathed. notavimus: Supposita verò mutatione, cujus expensis ædificandâ est de novo, iterum dubitari potest? In qua sub distinctione procedendum: vel enim mutatio est voluntaria, & eo casu nemo invitus cogi potest ad contributionem; juxta dec. 501. p. 1. in posth. Farin. cui Adde Barbof. in Pastor. alleg. 64. n. 11. & 12. & ea que diximus c. 7. de causis translat. Eccles. Cathed. Si verò fuerit necessaria veluti ob locorum distantiam, five quia incolæ Civitatis & Clerici difficile convenire possunt, vel ex illis causis à nobis d. c. 7. de causis translat. allegatis, tunc Episcopus novam potest facere Ecclesiam, juxta text. in c. Cum tribus, de consecr. dist. 1. c. Felix, c. Multis, c. Præcipimus, de consecr. dist. 1. c. Et temporis qualitas, 16. q. 1. l. 7. 8. & 9. tit. 10. p. 1. & eo casu Episcopus, omnes, qui alias tenentur, cogere potest, appellatione remota, que non suspendit contributionem; c. Ad audiendum, el. 2. de Eccles. adific. Trident. sess. 21. de reform. c. 4. plures apud Salgad. de protell. Reg. d. p. 3. c. 5. n. 35. cum seqq. & anteceden. vide eundem etiam num. 42.

Sed si Populus in erectione Cathedralis aliquam transactionem fecerit, obligando se ad reparationem & fabricam Ecclesiæ, aliquo assignato stipendio ab Ecclesia singulis annis præstanto, vel aliquo jure in eum translato, videndum est an casu quo Ecclesia aliò propter dictas causas transferenda est, debeat solus expensas facere: & negativè respondendum est; quia verbalis locutione de reparatione Ecclesiæ non debent extendi ad casum necessariæ reedificationis, qualis erat casus nostri: cui verba reparare, seu reficere, valde differant à verbo reedificare, seu de novo facere: l. 3. s. Enim verò, §. Reficere, ff. de itin. attingue privat. l. 1. §. Demde, ff. de Rivis, l. 1. §. 1. ff. de via public. & ita resolvit Tondut. de Sanleg. in quest. & resol. benef. lib. 1. cap. 39. num. 10.

Quare si successit temporis, variisque calamitatibus, putà bellorum causa, ita Civitas in aliam formam fuerit mutata, ut Ecclesia Cathedralis omninò sit à commercio hominum ablata, vel ita difficilis ad eam aditus, ut commode populus non valeat convenire, nec Clerici ministrare, prout in Civitate de Alfaro Diocesis Trafonten. accidit in Collegiata S. Michaelis: Quæritur an Ecclesia possit mutari ab Episcopo? & quidem dicendum est quod sic: per ea que c. 7. de causis Translationis Eccles. Cathed. notavimus: Supposita verò mutatione, cujus expensis ædificandâ est de novo, iterum dubitari potest? In qua sub distinctione procedendum: vel enim mutatio est voluntaria, & eo casu nemo invitus cogi potest ad contributionem; juxta dec. 501. p. 1. in posth. Farin. cui Adde Barbof. in Pastor. alleg. 64. n. 11. & 12. & ea que diximus c. 7. de causis translat. Eccles. Cathed. Si verò fuerit necessaria veluti ob locorum distantiam, five quia incolæ Civitatis & Clerici difficile convenire possunt, vel ex illis causis à nobis d. c. 7. de causis translat. allegatis, tunc Episcopus novam potest facere Ecclesiam, juxta text. in c. Cum tribus, de consecr. dist. 1. c. Felix, c. Multis, c. Præcipimus, de consecr. dist. 1. c. Et temporis qualitas, 16. q. 1. l. 7. 8. & 9. tit. 10. p. 1. & eo casu Episcopus, omnes, qui alias tenentur, cogere potest, appellatione remota, que non suspendit contributionem; c. Ad audiendum, el. 2. de Eccles. adific. Trident. sess. 21. de reform. c. 4. plures apud Salgad. de protell. Reg. d. p. 3. c. 5. n. 35. cum seqq. & anteceden. vide eundem etiam num. 42.

Sed si Populus in erectione Cathedralis aliquam transactionem fecerit, obligando se ad reparationem & fabricam Ecclesiæ, aliquo assignato stipendio ab Ecclesia singulis annis præstanto, vel aliquo jure in eum translato, videndum est an casu quo Ecclesia aliò propter dictas causas transferenda est, debeat solus expensas facere: & negativè respondendum est; quia verbalis locutione de reparatione Ecclesiæ non debent extendi ad casum necessariæ reedificationis, qualis erat casus nostri: cui verba reparare, seu reficere, valde differant à verbo reedificare, seu de novo facere: l. 3. s. Enim verò, §. Reficere, ff. de itin. attingue privat. l. 1. §. Demde, ff. de Rivis, l. 1. §. 1. ff. de via public. & ita resolvit Tondut. de Sanleg. in quest. & resol. benef. lib. 1. cap. 39. num. 10.

Sed si Populus in erectione Cathedralis aliquam transactionem fecerit, obligando se ad reparationem & fabricam Ecclesiæ, aliquo assignato stipendio ab Ecclesia singulis annis præstanto, vel aliquo jure in eum translato, videndum est an casu quo Ecclesia aliò propter dictas causas transferenda est, debeat solus expensas facere: & negativè respondendum est; quia verbalis locutione de reparatione Ecclesiæ non debent extendi ad casum necessariæ reedificationis, qualis erat casus nostri: cui verba reparare, seu reficere, valde differant à verbo reedificare, seu de novo facere: l. 3. s. Enim verò, §. Reficere, ff. de itin. attingue privat. l. 1. §. Demde, ff. de Rivis, l. 1. §. 1. ff. de via public. & ita resolvit Tondut. de Sanleg. in quest. & resol. benef. lib. 1. cap. 39. num. 10.

Quare si successit temporis, variisque calamitatibus, putà bellorum causa, ita Civitas in aliam formam fuerit mutata, ut Ecclesia Cathedralis omninò sit à commercio hominum ablata, vel ita difficilis ad eam aditus, ut commode populus non valeat convenire, nec Clerici ministrare, prout in Civitate de Alfaro Diocesis Trafonten. accidit in Collegiata S. Michaelis: Quæritur an Ecclesia possit mutari ab Episcopo? & quidem dicendum est quod sic: per ea que c. 7. de causis Translationis Eccles. Cathed. notavimus: Supposita verò mutatione, cujus expensis ædificandâ est de novo, iterum dubitari potest? In qua sub distinctione procedendum: vel enim mutatio est voluntaria, & eo casu nemo invitus cogi potest ad contributionem; juxta dec. 501. p. 1. in posth. Farin. cui Adde Barbof. in Pastor. alleg. 64. n. 11. & 12. & ea que diximus c. 7. de causis translat. Eccles. Cathed. Si verò fuerit necessaria veluti ob locorum distantiam, five quia incolæ Civitatis & Clerici difficile convenire possunt, vel ex illis causis à nobis d. c. 7. de causis translat. allegatis, tunc Episcopus novam potest facere Ecclesiam, juxta text. in c. Cum tribus, de consecr. dist. 1. c. Felix, c. Multis, c. Præcipimus, de consecr. dist. 1. c. Et temporis qualitas, 16. q. 1. l. 7. 8. & 9. tit. 10. p. 1. & eo casu Episcopus, omnes, qui alias tenentur, cogere potest, appellatione remota, que non suspendit contributionem; c. Ad audiendum, el. 2. de Eccles. adific. Trident. sess. 21. de reform. c. 4. plures apud Salgad. de protell. Reg. d. p. 3. c. 5. n. 35. cum seqq. & anteceden. vide eundem etiam num. 42.

Sed si Populus in erectione Cathedralis aliquam transactionem fecerit, obligando se ad reparationem & fabricam Ecclesiæ, aliquo assignato stipendio ab Ecclesia singulis annis præstanto, vel aliquo jure in eum translato, videndum est an casu quo Ecclesia aliò propter dictas causas transferenda est, debeat solus expensas facere: & negativè respondendum est; quia verbalis locutione de reparatione Ecclesiæ non debent extendi ad casum necessariæ reedificationis, qualis erat casus nostri: cui verba reparare, seu reficere, valde differant à verbo reedificare, seu de novo facere: l. 3. s. Enim verò, §. Reficere, ff. de itin. attingue privat. l. 1. §. Demde, ff. de Rivis, l. 1. §. 1. ff. de via public. & ita resolvit Tondut. de Sanleg. in quest. & resol. benef. lib. 1. cap. 39. num. 10.

Sed si Populus in erectione Cathedralis aliquam transactionem fecerit, obligando se ad reparationem & fabricam Ecclesiæ, aliquo assignato stipendio ab Ecclesia singulis annis præstanto, vel aliquo jure in eum translato, videndum est an casu quo Ecclesia aliò propter dictas causas transferenda est, debeat solus expensas facere: & negativè respondendum est; quia verbalis locutione de reparatione Ecclesiæ non debent extendi ad casum necessariæ reedificationis, qualis erat casus nostri: cui verba reparare, seu reficere, valde differant à verbo reedificare, seu de novo facere: l. 3. s. Enim verò, §. Reficere, ff. de itin. attingue privat. l. 1. §. Demde, ff. de Rivis, l. 1. §. 1. ff. de via public. & ita resolvit Tondut. de Sanleg. in quest. & resol. benef. lib. 1. cap. 39. num. 10.

Sed si Populus in erectione Cathedralis aliquam transactionem fecerit, obligando se ad reparationem & fabricam Ecclesiæ, aliquo assignato stipendio ab Ecclesia singulis annis præstanto, vel aliquo jure in eum translato, videndum est an casu quo Ecclesia aliò propter dictas causas transferenda est, debeat solus expensas facere: & negativè respondendum est; quia verbalis locutione de reparatione Ecclesiæ non debent extendi ad casum necessariæ reedificationis, qualis erat casus nostri: cui verba reparare, seu reficere, valde differant à verbo reedificare, seu de novo facere: l. 3. s. Enim verò, §. Reficere, ff. de itin. attingue privat. l. 1. §. Demde, ff. de Rivis, l. 1. §. 1. ff. de via public. & ita resolvit Tondut. de Sanleg. in quest. & resol. benef. lib. 1. cap. 39. num. 10.

Sed si Populus in erectione Cathedralis aliquam transactionem fecerit, obligando se ad reparationem & fabricam Ecclesiæ, aliquo assignato stipendio ab Ecclesia singulis annis præstanto, vel aliquo jure in eum translato, videndum est an casu quo Ecclesia aliò propter dictas causas transferenda est, debeat solus expensas facere: & negativè respondendum est; quia verbalis locutione de reparatione Ecclesiæ non debent extendi ad casum necessariæ reedificationis, qualis erat casus nostri: cui verba reparare, seu reficere, valde differant à verbo reedificare, seu de novo facere: l. 3. s. Enim verò, §. Reficere, ff. de itin. attingue privat. l. 1. §. Demde, ff. de Rivis, l. 1. §. 1. ff. de via public. & ita resolvit Tondut. de Sanleg. in quest. & resol. benef. lib. 1. cap. 39. num. 10.

De reparatione seu renovat. Eccles. Cathedr.

contribute tenentur, proportione servata: ita omnes DD. superius citati: Fusc. de Vsfir. d. c. 10. num. 15. & 16. Cened. Collet. 153. num. 1. & 2. plures referens Salgado d. c. 5. n. 7.

etiam superioritatis omnes contribute debent. In qua reparatione non solum comprehenduntur parietes materiales Templi, verum etiam Ornamenta, Calices, Pluvialia, & alia quaecumque, sine quibus celebrari non potest, etiam habito respectu secundum diem solemnitatem & varietatem, & omnia necessaria pro cultu Templi: ita tenent Barba. conf. 26. lib. 3. Surdus d. conf. 62. num. 5. Cavalcan. & Campan. quos sequitur Salgad. d. c. 5. n. 6. & extenditur non solum ad supradicta, verum etiam ad Ecclesias annexas Cathedrali, in quibus eadem viget obligatio abiisdem: iuxta notata per Glos. in c. Si quis obierit, verb. neutrum, l. q. 3. & pluribus citatis Rota dec. 454. num. 1. p. 1. in posth. Farin.

77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88

Hec autem obligatio adeo stricta est, ut illi qui alias tenentur, nullo modo excusentur sub pretextu pacti de non petendo amplius in Congrua assignata, quod non excludit obligationem reparandi: Farin. in posth. dec. 545. n. 2. p. 1. Cogere vero illos qui tenentur spectat ad Episcopum, 80 etiam Laicos, Barbof. in Pastor. d. alleg. 64. n. 8. Pereira de manu. Regia, l. 1. p. 3. c. 18. n. 8. late Lotter. de re benef. lib. 1. q. 11. n. 78. Surdus conf. 101. n. 42. vers. quod si Clerici: & per totum illud confil. vel ad ejus Vicarium speciale mandatum habentem, Fian. Leo. in Thesaur. for. Eccles. p. 2. c. 116. n. 16. Barbof. d. alleg. 64. n. 9. late cum pluribus Fontanella decif. 523. per totum, ubi ita decimum refert in Catalunia abque difficultate per Judicem Competentiarum. Quod si excesserit in compellendo sive in modo, sive in quantitate, datur etiam appellatio ad Superiorem: idem Barbof. in Collect. ad Triden. d. sess. 21. cap. 7. num. 15. non tamen suspensiva, ut notavimus c. 10. de dub. qua subfor. solum in nove Car. eref. n. 193. & ad dictam contributionem etiam per subtractionem Decimarum & fructuum compelli possunt: Ripa respons. 26. n. 15. & Respons. 68. per totum, Bell. conf. 144. quidquid dicant Monet. de Decim. c. 7. q. 2. num. 41. Tondut. de Sanleg. ubi supra, n. 15. & licet Bobad. in polit. lib. 2. cap. 18. n. 135. de praxi testetur ad Judices laicos hoc spectare Jussu Regis, tamquam Concilii Trid. executoris; etiam per sequestrationem, sive pignori capiendo Decimas, sive alia bona: quem etiam sequitur Salgad. d. c. 5. n. 8. & late Zaballios de cognitione per viam violentie, l. p. q. 99. n. 12. Guilliel. Bened. in c. Raynuitus, verb. & uxorem nomine Adeliasiam, el. 2. n. 138. Mexia in pragmat. pan. con. 5. n. 38. pulchre Carolus de Graffalis Rega. Fran. lib. 2. iur. 6. quod intelligendum est secundum limitationem Navarræ de spol. Cleri. 5. 10. n. 7. vers. 4. optimè Rebuff. respons. 135. per tot. notavit Cened. d. Collet. 153. num. 1. exemplo limpato in Paralipomenon c. 24. & 4. Reg. c. 12. ubi legitur Regem Juda reprehensisse Josiam Pontificem, & ceteros Sacerdotes, quia non reparabant Templum, & quia contempto jussu Regis id non fecerunt, Decimas ab illis abstrulit donec implerent mandatum, et quibus à Ministris ab eo deputatis reparari iussit: hoc tamen respectu Laicorum intelligit Barbof. in Collect. ad Conc. Trid. d. sess. 21. c. 7. n. 16. quod decentius est: alias enim ex protectione & executione Concilii, omnia in eo contenta ad Judices Laicos spectarent, & ipsi Executores & Delegati dicerentur Sedis Apostolicæ, quod absurdum videtur; cum non soleat Sedes Apostolica commisiones mandare nisi Ecclesiasticis, & his qui faciunt in Dignitate Ecclesiastica constituti: Garcias de benef. l. p. c. 5. n. 331. & ex protectione Concilii nequaquam arguitur ad auctoritatem compellendi; & ita frigidam rationem, hanc argumentationem appellavit Lotter. d. q. 11. n. 81. ubi n. 84. explicat, tutelam, quam Reges habent & protectionem, nudam esse ab omni Jurisdictione & imperio: Gemio. conf. 81. n. 2. vers. nam recommendatus, Natta conf. 636. n. 1. & nihil aliud est quam simplex Advocacia: Gaill. obseru. 54. n. 1. qui n. 5. admonet intentos esse debere, ne preterea hujusmodi Protectionis perniciosè peccetur, dum jus illud plus ergo extenditur, & ad questum privatamque utilitatem transferatur, Sed de hac materia vide infra, c. 18. de Pulpiro, ubi latissime ex n. 42. cum plurimis sequentibus.

Quare tantum licet adire Sepulchrum, data negligentia in Judice Ecclesiastico, vel quando proximam ruinam minatur Ecclesie, & alio modo succuri non potest, vel conjuvando Jurisdictionem Ecclesiasticam; quo pacto & debitus honor servatur Ecclesiasticis Judicibus, & melius reparationi Ecclesiarum consulitur: & ita credo quod in Hispania prædicatur in inferioribus: cum de Cathedralium reparatione notitiam non habeam: verum in hoc à pari procedunt, ut omnes faterentur DD. & ita intelligendum est text. in can. ult. 96. dist. ubi boni Principis esse ac religiosi, Ecclesias contritas atque concitas reaurare, novas edificare, & Dei Sacerdotes honorare, atque tueri dicitur: ob quam rationem motus Chanasseus in Catal. glor. mun. p. 5. conf. 17. ait: etiam Principes Temporales maiorem gloriam; honorificentiam & excellentiam habere non possunt apud Creatorem, quam Ecclesias contritas atque concisas restaurare, novasque edificare: quare ita servatur aliquando, ut Laici cogantur Ecclesiasticos ad reficienda edificia, ut videtur est per Paponium lib. 1. tit. 5. arrest. 19. & 20. Guilliel. Bened. in c. Raynuitus, verbo & uxorem nomine Adeliasiam, d. dist. n. 138. & ver. domum, n. 17. de testam. quod nec text. permittit: ut notavit Lotter. de re benef. lib. 1. q. 11. num. 77. & ita data negligentia intelligitur, que in Regno Francie illis temporibus dabatur, cum illi Auctores illarum sint paritium: & sic loquitur text. in c. Administratores, 23. q. 5. ubi protectio Laicis permittitur, quatenus auxilium per Ecclesiam implorent contra malefactores eidem Laicis subiectos: ut notavit Lotter. d. q. 11. n. 87. Casu autem quo Laicus intervenit possit in Judicio, coadjuvando Episcopum, in bonis Clericorum non in personis exequutio faciendi est: ut late cum pluribus Cened. d. Collet. 153. n. 3. vers. In quo diffitili articulo.

89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102

Caput Decimumterium.

Postea vero sententia, sive decreto contributionis, licet ab eo appellare licitum sit, ut supra diximus; tamen appellatio non suspendit Trident. d. c. 7. ibi: Contr. aditione remota: Gonzal. ad Reg. S. Cancell. gloss. 59. Annotationibus, numer. 218. & pluribus citatis Salgad. de protell. Reg. 2. p. cap. 8. ad finem, præcipue à num. 7. & d. par. 3. cap. 5. num. 15. Barbof. in Collect. ad d. cap. 7. num. 17. & de offi. & potest. Paroch. c. 13. vniq. 9. in fine: qui tenei idem procedere, etiam in totum diruta sit, & alibi edificari debeat: ut videtur est per ea que late ex num. 31. cum segg. docet: & semper causa Reparationis tamquam par judicanda est: ut notavit Fuscus de Vsf. dicto lib. 1. c. 10. n. 16.

103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117

Hac vero que diximus intelligenda sunt de reparatione Ecclesie necessaria pro fabrica competente juxta qualitatem Ecclesie Cathedralis, non vero quando ea commodata existente, propter maiorem commoditatem de novo erigitur, vel ampliat: quia hoc casu, licet laudandi summo perit fieri adificantes, tamen ad hoc compelli non possunt qui alias in Reparatione necessaria tenentur contribute: nec Episcopus qui sponte contribuit, potest successore, magnavere; nam licet successores teneantur ad debita contracta ab antecessore pro necessitate Ecclesie, non tamen pro expensis voluntariis ad maiorem commoditatem factis: iuxta text. in c. 1. ubi DD. de solut. de quo est optima decisio Montis Politiani pecuniaria c. 20. Maii 1613. coram Manzanedo, apud Farinac. in posth. d. decis. 501. ubi plura deducit: & de eadem materia videndi sunt Natta conf. 215. in materia Collectarum, num. 7. & Gratian. d. c. 84. per totam, præcipue num. 20. Bellerus sepè citatus num. finali. Ratio est quia nemo tenetur ad refecionem Ecclesie nisi pro impensa utili & necessaria, que hoc casu non dicitur talis, sed potius voluntaria, ad quam nemo tenetur, nec communem meliorem faciend. l. Parietem, ff. de servit. urban. prædiat. Gratian. d. c. 84. num. 21. Barbof. d. alleg. 64. num. 11. & c. 101. Et hinc est quod ad ampliationem Ecclesie similiter non tenetur concurrere, nisi ampliato esset necessaria; veluti quia adeo populus excrevit, ut in Cathedrali contineri non possit: Surdus conf. 62. num. 6. & 7. per text. in cap. De his, c. Ad audientiam, de Eccl. adific. cap. Preecipimus, 101 l. q. 11. Si vero plura sicut desideres de contributione forentium pro reparatione Ecclesie Parochialis: Confule Tondut. de Sanleg. p. 1. quæst. benef. c. 38. per tot.

108 109 110 111 112 113 114 115 116 117

Reparatio vero fieri debet sive renovato absque alicujus præjudicio: quare si in aliqua Capella antiqua, Arma alicujus Familie antique repetiebantur, in renovata iterum. Frances de Eccles. Cathedr.

20 minimeque in hoc dubitare dixit Loterius de rebus lib. 1. q. 11. num. 78. Quare omnes fructus Episcopi tam prateriti quam futuri computandi sunt pro reparatione Cathedralis, Fusc. Lotr. & Barb. locis superius citatis. Et ita primus & principalis in reparatione Cathedralis, qui primas sibi partes vendicat, est Episcopus; & ideo solus tenetur; nisi ex defectu sufficientis pro se Congrua id efficere nequeat: ut late concludit Beron. d. conf. 2. per totum lib. 1. quem sequitur

21 Lotr. d. lib. 1. q. 13. n. 52. Belletus d. n. 1. q. 1. & seqq. Imo potius, quotiescumque in Ecclesia non adest Fabrica, Quarta pars fructuum Episcopatus desinitur pro reparatione Cathedralis Ecclesie, quacumque Consuetudine contraria non obstante, veluti inimica sacrorum Canonum: ut ex tex. in c. Cognovimus, 12. q. 2. resolvit Rota apud Mantu. dec. 284. n. 4.

22 Cui resolutioni obstat tex. in c. unio, 10. q. 3. ubi videtur probati quod si Ecclesia non indiget reparatione, Episcopus pro illis annis illam Quartam suam facit, & in suos usus convertere potest. Ad quod Respondetur, hoc distare inter reparationem Ecclesie Cathedralis sive Episcopalis, & aliarum inferiorum: quod in Cathedrali Quartam expendere tenetur tam presentium quam futurorum, & ideo eam portionem pro iam pro usu conservare tenetur, & ita loquitur tex. in c. Pabis, 12. q. 2. quare si Quartam debitam pauperibus non distribuisse, futuris pauperibus reservare debet, vel inutilitatem Ecclesie impendere: in Ecclesiis vero inferioribus, illa portio est Rectoris; & ideo potest illam pro suo arbitrio expendere: ex d. c. unio, quia indigente Ecclesia reparatione: omnes fructus Rectoris sunt hypothecati: ut videre est per ea que tradit Beronius ita distinguens d. conf. 3. ex n. 9. Et hac omnia intelligenda sunt cessante Fabrica distincta a mensa Episcopali, & hodie servatur: qua extante, si ejus fructus superflui, Episcopus suam Quartam contribuere non tenetur, ex Beronio n. 15.

23 Ex dictis sequitur, nequaquam stante Fabrica, vel ea deficiente, posse Episcopum compellere Canonicos sive Cathedralis, live alios quoscumque ad contribuendum, non tamen per statutum, seu preceptum cogere; quandoquidem hec obligatio ad Episcopum, dummodo Episcopatus fructus sufficientes, cessante fabrica, spectat, ut supra probavimus: de quo est tex. in c. fin. ubi Abb. m. 7. Communem dicens, de his que sunt: & videre est per plures quos sequitur Belletus supra ex n. 16. rationem reddens, quia non sufficientibus fructibus Episcopi, tunc devenitur ad Canonicas portiones de superabundantibus tam prebendarum, quam altarium retum Capitularium, quia magnum commodum percipiunt, & ideo potest eos compellere Episcopus; per tex. in d. c. fin. & de Comuni teltatur Bellet. n. 14. vide etiam Loter. dicta q. 11. n. 19. & q. 13. n. 53. Rota in d. dec. 627. per totum.

24 Quod etiam extenditur ad casum, in quo ruina Ecclesie Cathedralis tempore Episcopi antecessoris sive demortui accidisset: nam cum actio sit realis, contra presentem Episcopum potest procedi: ex Vetal. dec. 208. & in terminis judicatum in Senatu Parisiensi refert Paponius lib. 1. tit. 1. art. 1. rest. 14. quos sequitur Loter. d. q. 13. n. 54. & 55. Nec in hoc attendendum est, an diligentia facta fuerit contra Episcopum antecessorem, vel non, ut in pensionibus de curis tempore antecessoris judicantur Francus in c. ult. §. fin. n. 3. & 4. de offic. Ordin. in 6. de quo etiam videndi sunt late Gigas de pens. q. 44. Garcias de benef. 1. p. c. 5. n. 190. & 202. Flamin. Parisi. de refig. lib. 1. q. 8. n. 40. & lib. 6. q. 2. n. 202. qui tres Rota decisiones adducit, Barb. de univ. jur. Eccles. lib. 3. c. 11. ex n. 70. usque ad 73. Grat. discept. 94. n. 57. quidquid secus sit ex aquire, ut idem Barb. in prax. exiq. pens. q. 2. ex n. 48. Valenz. conf. 137. n. 37. vol. 2. Grat. d. discept. 94. n. 59. Garcias de benef. d. c. 5. n. 102. nam cum hac obligatio sit Episcopi, & ad ipsum spectet Ecclesias collapsas restaurare, Fusc. d. lib. 1. c. 10. n. 15. frustra diligentia contra antecessorem expectantur, cum alias mora & negligentia Episcopi, cui culpabilis fuit, successorem releveret, & ita predecessor quia non deseruit, & successor quia suo tempore non accidit, a solutione liberarentur, & Ecclesia collapsa remaneret; vel Canonici, si vel alii qui non nisi in subsidium tenentur, ut statim dicemus, compellerentur.

25 Nec in Jure novum est successorem solvere, quod ratio sui non debeat, quia salvatur ex actione quam habet recuperandi ab heredibus defuncti antecessoris: Joan. Andr. in c. Non est mora, de Reg. lar. in 6. Gratian. d. discept. 94. n. 58. Barb. d. c. 11. n. 72.

26 Attamen in his casibus actio datur contra heredes defuncti, qui compelli possunt, ex Papon. supra, art. 15. Lotr. d. q. 13. n. 55. Salgado d. c. 5. n. 22. usque ad 26. ubi ponitur praxis conveniendi; que non approbatur respectu Judicis, a Lotr. d. q. 11. n. 77. & 81. & d. q. 13. n. 55. & 56. sed de hoc laus infra. Et ita servatum fuisse testatur Gutierrez alleg. 10. quem sequitur Salgado d. c. 5. n. 22. ubi n. 24. docet eodem jure teneri heredes ac Beneficiarios, & hac ratione appellacione tenota esse compellendi; quia qualitas ex persona heredis non mutatur, l. 2. §. Ex his ff. de verb. oblig. & contra eos patet ex contra defunctum obligatum executio procedit, ex contr. ad inst. DD. ff. de re judic. vide cum pluribus Parlador. rer. quotid. lib. 2. c. fin. 4. p. §. 1. in prin. Et ita novissime quod diximus de restauratione sive reparatione Ecclesiarum Cathedralium, statum fuit per S. Concilium Trid. sess. 21. de reform. c. 7. que etiam in Cathedralibus procedit Solozc. de Inst. iur. d. c. 23. n. 14. & in Pol. d. c. 23. vers. y en terminos del Patron: late Riccius in praxi Paroch. resol. 578.

27 Fabrica vero deficiente, vel non valente reparationem facere ex bonis suis, nec Episcopi, ob ejus inopiam, ad bona Canoniconum sive Capituli Ecclesie Cathedralis recurrunt, ut videlicet ex contr. ad inst. DD. ff. de re judic. vide cum pluribus Parlador. rer. quotid. lib. 2. c. fin. 4. p. §. 1. in prin. Et ita novissime quod diximus de restauratione sive reparatione Ecclesiarum Cathedralium, statum fuit per S. Concilium Trid. sess. 21. de reform. c. 7. que etiam in Cathedralibus procedit Solozc. de Inst. iur. d. c. 23. n. 14. & in Pol. d. c. 23. vers. y en terminos del Patron: late Riccius in praxi Paroch. resol. 578.

28 Casu autem quo Capitulum & Canonici renuerint contribuere, Episcopus potest eos compellere ut de superfluis concurrant: Belletus Disquis. Cleri. p. 1. tit. de Cleric. debit. §. 14. n. 16. & 17. Lambert. de hore Patron. lib. 3. q. 7. art. 2. n. 4. vers. Si autem dato: Barb. d. alleg. 64. n. 4.

29 Si vero fructus Fabrica, Episcopi, & Capituli non sufficientes superfluis imilitur aliorum inferiorum Clericorum, deductis sibi necessariis, ad contribuendum tenerentur: Rota d. dec. 627. n. 4. p. 1. recen. Farin. in quibus etiam connumerant debet Clericus pensionem habens super prebenda seu beneficio Ecclesie Cathedralis: ut ex Navar. & Sayr. tenet Barb. d. alleg. 64. n. 18. & in Collect. ad d. c. 7. n. 12. & Commendatarii, live omnes illi qui interesse habent in Decimis & redditibus Ecclesie, Cened. d. Collect. 153. n. 1. & 2. & plures quos sequitur Salgado d. c. 5. n. 7. Belletus n. 17. At hac doctrina limitatur a Barb. d. alleg. 64. n. 18. ut non procedat quando Pensio imposita fuit, ut ab omni onere libera solveretur: quod mihi non placet, nam cum hoc sit extraordinarium onus a Jure impositum, omnibus percipientibus fructus ex illa Ecclesia non detrahatur ratione impositionis, sed Jure ita disponente, & sic contribuere tenetur; maxime casu quo Congrua tantum relinquere Beneficiario, cum longè æquum sit, ut prius Beneficiatus alatur quam pensionarius.

30 Imò potius Episcopus & Capitulum statueri possunt, quod totus Clerus Ecclesie Cathedralis concurrat, & distributiones, sive illarum partem, pro reedificatione Ecclesie applicare possunt: eadem resolvit Rota in Gadicem, distributionum, 21. Octobris 1577. que habetur par. 2. dec. 325. quod modo prædicto intelligitur, id est ordine servato; ita ut primo Fabrica, secundo Episcopus, tertio Capitulum & Canonici concurrant: ut distinxit Rota d. dec. 627. n. 4. & 5. & hanc Compulsionem potest facere Episcopus etiam contra Exemptos, ut per Trident. sess. 7. de reform. c. 8. observat Salgado de protecl. Regia, d. p. 3. c. 5. n. 18. Belletus n. 17.

31 Et in hac assignatione Distributionum non veniunt extraordinarie alicuius Constaternitatis, que ad Choram non spectant; quales sunt illæ que dantur ratione Constaternitatis; stipendio assignato pro associantibus Sanctissimum Corpus

32 Corpus Christi; nisi ex statuto antiquo & observato, quod ratione consuetudinis observandum esset: Rota d. dec. 627. omnino videnda.

33 Hæc autem omnia intelligenda sunt de superfluis. Primò enim dicenda est Congrua pro sustentatione decenti, secundum qualitatem status respectivè tam Episcopi quam Canoniconum, sive inferiorum Clericorum: & ita intelligenda esse Jura in cap. Decernimus, 10. q. 1. c. fin. 16. q. 1. & utrobique Gloss. cap. 1. c. De his, de Eccles. adifio. Clericis hoc onus impositio: declarat de Jure Hispano text. in l. 11. tit. 10. p. 1. & resolvit cum pluribus Salgado de protecl. Regia, p. 3. c. 5. num. 5. cum certum sit ex fructibus & redditibus assignatis pro Congrua non debere fieri reparationem Ecclesie; ex pluribus quos sequitur Rota dec. 454. num. 2. par. 1. in posth. Farin. & ita tenent communiter DD. Cened. ad Decret. Collect. 153. num. 1. ad medium: Gutierrez, Sarmiento, & alii quos sequitur Barbos. in Collect. ad Concil. Trid. sess. 21. de reform. cap. 7. num. 6. Salgado de protecl. Regia, d. lib. 3. c. 5. num. 4. Barb. de offic. & potest. Paroch. cap. 13. nam. 4. late Riccius in praxi for. Eccl. decif. 201. & dec. 476. & ita intelligendus est Camill. Borell. in Sum. dec. tit. de sacros. Eccl. n. 48. & Confil. Parisiense, testis est Rebus. ad conf. Gallie, & Austrie. deputasse medieta-mentum pro reparanda Ecclesia beneficiariis, erant enim pingua beneficia, & altera medietas pro Congrua sufficiebat.

34 Si verò in Ecclesia Cathedrali aliqua fuerint beneficia fundata, que residentiam non requirunt ex particulari juris Patronatus dispositione, aliquibus casibus, vel in omnibus, ut in nostra Metropoli Castaraugitana reperuntur, in qua Scholastica presentati ad portiones, omnia absque residentia percipiunt, & aliazque distributionibus fundate sunt Capellanias; ipsi soli prius suis casibus contribuere tenentur: Abbas in c. 1. n. 3. de Eccl. adifio. Joan. Gutierrez. Valasc. Zetola, quos junctâ sententia Sacre Congregationis ad cap. 7. Concilii sess. 11. de reform. sequitur idem Salgado num. 19. in quibus non deducitur Congrua, quia tenentur etiam non deductis necellariis, cum Altari non inserviant; nec de eo vivere debeant: Barb. in d. Collect. ad c. 7. Trident. n. c. Cavalcan. p. 2. dec. 22. num. 23. Cened. d. Collect. 153. ad Decret. numer. 1. & in aliis ita intelligenda est Congrua, que pro necessaria sustentatione vite superflui, quamvis ad tuendam conditionem seu statum non sufficiat, quia beneficiorum fructus non ad erigendos seu fovendos mundanos titulos, sed ad pauperes alendos, & divinum cultum instituendum sunt concessi: ita Paulus Comitolus in supposit. moral. lib. 1. q. 83. con. 3. Aloyf. Ricc. in dec. Cur. Neapolit. p. 4. dec. 293. Barbos. in Collect. ad Trident. d. sess. 21. c. 7. n. 10. & transcripti à se ipso ex 17. art. de offic. & potest. Paroch. c. 13. n. 5. Et hæc omnia adeò procedunt, ut si aliqua Ecclesia Dignitati vel Canonico aliqua portio fructuum fuerit assignata pro Congrua, ex illis ad reparationem minime contribuere tenetur, sed obligatio residet penes Episcopum, vel alios, de quo est optima dec. 454. ex num. 1. p. 1. in posth. Farin.

35 Hæc autem omnia fundantur in eo quòd Ecclesie, ex fructibus & preventibus ad eas quomocumque pertinentibus reparari debent: juxta ea que resolvunt Azot. Inst. Mor. p. 2. lib. 9. c. 3. q. 7. Barb. in Pastor. d. alleg. 64. a princ. & in declar. ad Concil. sess. 21. c. 7. n. 7. ex Regula communis Doctorum docentium onus reparationis spectare ad illum qui percipit fructus: ex Surdo d. conf. 62. ex n. 1. cum seqq. quem sequitur Rota d. dec. 454. in posth. Farin. p. 1.

36 Verum quia diximus Episcopum & Clericos teneri contribuere: sciendum est pro qua quota unusquisque teneatur; Et quidem pro rata reddituum, resolvunt Ripa respons. 22. Flamin. Parisi. de refig. benef. lib. 3. q. 15. ex n. 1. Cened. Collect. 153. n. 1. plures apud Babos. in declar. ad d. c. 7. Concil. Trid. n. 9.

37 Insuper & etiam, si bona Fabricæ, Episcopi, & Capituli, seu Canoniconum non sufficient, poterit Episcopus vacantium redditus beneficiorum applicare fabricæ Ecclesie Cathedralis: juxta doctrinam Abbatis in c. 1. de Eccles. adifio. Felin. in cap. Cum accessissent, de Confil. Theodof. de Rubens in singul. Rota, pag. 158. & seq. Barb. d. alleg. 64. n. 5. & in Frances de Eccles. Cathedr.

38 Eandem opinionem sequuntur in Patocho, & in Patrochianis; qui non possunt loco cedere, Lambert. de hore Patron. art. 2. q. 7. princ. lib. 3. n. 7. vers. Et isti Beneficiarii: & art. 5. n. 2. Greg. Lopez. in l. 11. tit. 10. par. 1. Belletus disquis. Cleric. p. 1. tit. de Cleric. debit. §. 14. n. 7. vers. In tantum: Barb. in Collect. ad d. c. 7. n. 14. & plures pro more congerit Salgado de protecl. Regia, d. p. 3. c. 5. n. 4.

39 Quibus politis, videamus an Cathedrali Ecclesia propter verultatem collapsa, vel per incuriam dituta, possit Episcopus, vel quilibet alius ex ea beneficium resignare, ut obligationem reparandi illam effugiat. Et dicendum est non posse, cum hæc non sit causa justa resignationis: cap. unio 10. q. 1. ubi Gloss. sicut etiam Vasallus non potest renuntiare feudo, ut non teneatur ad servicia que debentur Domino, & in Emphyteuta; & Patrono; qui Juri Patronatus non potest renuntiare, quatenus concernit favorem Ecclesie; & teneatur eam defendere: de quibus vide late Flamin. Parisi. de refig. benef. d. lib. 3. q. 15. ex n. 3. usque in finem, ubi notat hoc non obstante, hujusmodi admitti resignationis, tota die, & absque dubio.

40 Verum an hoc procedat in fructibus aliarum Ecclesiarum Episcopatus videndum est; ita ut possit Episcopus de fructibus superfluis unius Ecclesie assignare fabricæ Cathedralis? quod maxime procedit in Collegiariis habentibus Fabricam: In qua affirmative respondendum est, per Gloss. doctrinam in c. Constitutum, de relig. domib. & in c. 1. de reb. Eccles. non alien. Et ita respondet Burgus in c. Quo in Ecclesiarum, de Confil. n. 272. quem sequitur Marcus Ant. Genueus in Manua. Pastor. c. 36. n. 8. Que doctrina intelligenda est quando Ecclesia Cathedralis actualiter indiget reparatione, & fructus Fabricæ, Episcopi & Capituli, deducta Congrua, non sufficientes; quia tunc Episcopus & Capitulum rectè hoc possunt statueri: per tex. in c. Si propter tua debita, de refig. in 6. junctâ confil. l. XXII. que incipit, Suscepit: quæ approbat statuta de talibus fructibus Fabricæ applicandis; ut notavit Joan. Andr. in c. Cum omnes, de Confil. glof. 1. Barbat. conf. 26. n. 4. vol. 3. Cujus decisionis ratio est, obligatio quam inferiores habent Ecclesie subjæcte providendi indigentibus Ecclesie Cathedralis: de quo vide optime Greg. Lopez. in l. 11. tit. 10. p. 1. glof. sacando en de. Et de hac materia optime distinguit modo à nobis explicato Paulus de Cretadimis de hore Patron. 6. p. art. 5. quem omnino videas: Ecclesia verò reparata, fructus ad reparationem applicati ad eos, ad quos primo spectabant, statuto non obstante, redibunt; ut notant Hostiens. quem sequitur Greg. Lopez. proximo citatus, glof. fin.

41 Quibus non obstat, hoc esse interdictum Episcopo absque licentia Papæ assignare, cum fiat alienationem prohibitam per tex. in Extrav. 1. de reb. Eccl. nec hoc illo jure sibi fuisse concessum confter; nec quom semel alicui usui fuerit concessum, in alium possit converti: c. 1. 12. q. 1. Clem. 62. Quia contingit, de relig. domib. Trid. de reform. sess. 7. c. ult. & sess. 25. c. 8. Quare hanc sententiam sequuntur Navar. conf. 2. in antiquis, in novis vero 15. de reb. Eccl. non alien. & veriorum dicens Barb. in Past. d. alleg. 64. n. 17. Nam responderetur prædicta locum habere in Ecclesiis inferioribus: at verò cum nos de Cathedralibus loquamur, in quibus ut supra vidimus, & potestas Episcopi major sit, & obligatio inferiorum; nec alienatio rectè & proprie hujusmodi applicatio potest appellari; nec Episcopus bona unius Ecclesie pro altera applicat, idque eà Jure satis concessum esse supra docuimus, cum longè distet inter Ecclesias inferiores ejusdem ordinis ratio, quem militat in Cathedralibus, ad quas reparandas propter earum excellentiam, magistratum, & superioritatem, quam in aliis exercent, omnes contribuere necesse est, juris ordine in omnibus servato: ita ut primo loco Fabrica, secundo Episcopus, tertio Capitulum, quarto Clerici Cathedralis, modo quo supra explicavimus contribuere teneantur; cum ex eadem ratione fructus Ecclesie vacantium, vel beneficiorum, pro hac causa possit Episcopus applicare, ut diximus, quod tamen eodem modo extra hunc casum eà Jure prohibuitur est.

42 Deficientibus verò omnibus superiis dictis, omnes Laici 63. de iuri-
I 3 contri-

Non inducitur ex reparatione voluntaria, 11.
 Probari debet longissima consuetudo reparandi, 12.
 Quomodo talis consuetudo introducatur, 13.
 Fabrica tenetur reparare Ecclesiam, 14.
 Ecclesiam Cathedralis tenetur Episcopus reparare, 15.
 In qua portione, 16.
 De quibus bonis, & quo casu, 17-20.
 Cathedralis debet reparari ex fructibus Fabrica, 18.
 Si bona Fabrica non sufficiant, debet reparari ex Quarta Episcopi, ibid.
 Ad hunc effectum computandi sunt anni antecedentes & sequentes, 19.
 Omnes fructus Episcopatus tam prateriti, quam presentes sunt obligati, 20.
 Deficiente Fabrica, vel ea non existente: Quarta Episcopi debet sumi pro reparatione Cathedralis, 21.
 Text. in cap. unio, 10. q. 3. interpretatur, 22.
 Text. in c. Vobis, 12. quasi. 2. interpretatur, 23.
 Differentia ponitur circa reparationem Cathedralis, & inferiorum Ecclesiarum, in contributione Quarta Episcopalis, ibid.
 In Ecclesiis inferioribus cui competat Quarta, 24.
 Si Ecclesie inferiores reparatione indigant, omnes fructus Rectoris assumi possunt, qui propterea in hanc rem sunt hypothecati, 25.
 Stante Fabrica, Episcopus non tenetur contribuere de Quarta, 26.
 Sufficientibus bonis Fabrica, & Quarta Episcopalis, non potest Episcopus alios compellere ad contribuendum pro reparatione, 27.
 Etiam si ruina Cathedralis tempore antecessoris Episcopi accidisset: ubi ratio assignatur, 28.
 Non obstat facta fuisse diligentias, vel non, contra antecessorem, 29.
 Ex aequitate Contrariam procedit, 30.
 Ad Episcopum spectat Ecclesias collapsas restaurare, 31.
 Successor in beneficio debita antecessoris solvere tenetur, ac cuius hereditas postea repetit, 32.
 Alitio datur contra heredes defuncti, 33.
 Praxis conveniendi, ibid.
 Appellatione remota, compellendi sunt heredes defuncti reficere, vel solvere successori, 34.
 Boni Canonici quando contribuere debeant, & quomodo, 35.
 Canonici agrè ferant hanc contributionem, 36.
 Episcopus compellit Canonicos ut de superfluis contribuunt, 37.
 Inferiores Clerici quando & quomodo contribuunt, 38.
 Pensionem habens contribuere tenetur, 39.
 Item Commendatarii, & omnes ius habentes in Decimis, 40.
 An procedat, clausula existente quod pensio sit libera, 41.
 Episcopus & Clerus quid circa hanc reparationem statuere possint, 42.
 Episcopus hoc casu contra Exemptos procedit, 43.
 Distributiones an computentur ad contributionem, 44.
 In contributione deducenda est Congrua, 45.
 De bonis Congrua necessaria ad sustentationem Ministri non est reparanda Ecclesia, 46.
 Beneficenti non residentes ex privilegio, ante omnes debent solvere, 47.
 In istis non deducitur Congrua, 48.
 Congrua hoc casu quomodo intelligatur, 49.
 Congrua assignata alicui pro sustentatione liberatur ad contributionem, 50.
 Ecclesie ex fructibus ad ipsas pertinentes refici debent, 51.
 Onus reparationis spectat ad illum, qui fructus percipit, 52.
 Contributio quomodo dividenda inter socios, 53.
 Vacantium beneficiorum fructus quo casu applicari possunt, 54.
 Quid in inferioribus Ecclesiis procedat, 55.
 Ecclesia ruinosam existente an possit resignari beneficium ut obligatio contributionis cesset, 56.
 Vasallus renuntiare non potest feudum, ut non solvat servitia, 57.
 Idem in Emphyteuta, & aliis, ibid.
 Episcopus an possit applicare fructus superfluos unius Ecclesie pro reparatione alterius, 58.

Pro Ecclesia Cathedrali indigente recte potest, 59.
 Episcopus, & Capitulum hoc casu absque dubio id possunt statuere, ibid.
 Inferiores Ecclesie Cathedralis indigentem reparare tenentur, 60.
 Hic applicatio fructuum pro reparatione Cathedralis, non est interdicta à lege, 61.
 Concessum pro aliquo usu, in alium non debet impendi, 62.
 Laici quo casu contribuere pro reparandis Ecclesiis teneantur, 63.
 Clerici quo casu contribuere teneantur pro operibus publicis, 64.
 Reparatio Ecclesie est causa pia, communis, & necessaria, 65, 95.
 Laici magis tenentur reparare Ecclesias quam Clerici contribuere pro Operibus publicis profanis, 66.
 In Ecclesia patronata primo Patronus debet reficere, 67.
 Reges Hispania non tenentur tanquam Patroni reficere Cathedralis collabentes, 68.
 Secus in Ecclesiis Regni Granate & Indiarum, 69.
 An in Ecclesiis Cathedralibus de Iure patronatus solus Patronus contribuere tenentur, 70.
 Nobiles, vel exempti, ab hac contributione non excusantur, 71.
 Forenses etiam tenentur, licet alibi habitent, 72.
 Fabrica non debet fieri iuxta mentem contribuentium, 73.
 In voluntaria contributione Fabrica fieri debet iuxta mentem solventis, secus in necessaria, 74.
 Forenses habentes domicilium pro maiori parte Anni in Civitate contribuere tenentur, 75.
 Contributio ad reparationem Ecclesie, qua ex causa exigatur, 76.
 Reparatio quid comprehendat, 77.
 Ecclesie annexa Cathedrali eodem modo reparande, 78.
 Nullo pretexto excusantur ad contributionem obligati, 79.
 Episcopus cogere potest obligatos ad contribuendum, 80.
 Appellatio datur ratione excessus: non tamen suspensiva, 81.
 Quibus modis procedendum, 82.
 Iudices Laici non possunt procedere contra Laicos valentes contribuere, nisi data negligentia Episcopi, 83, 88, 91.
 Causa non delegatur nisi in Ecclesiastica Dignitate constitutis, 84.
 Ex protectione Concilii nulla datur auctoritas Laicis ad compellendum, 85.
 Protectio Regum nuda est ab omni iurisdictione, & imperio circa Ecclesias, 86.
 Est simplex Advocacia, 87.
 Condiuando possunt concurrere Laici cum Clericis in compellendo ad contributionem, 88.
 Text. in cap. ult. 96. distin. interpretatur, 89.
 Maior gloria nulla potest esse Principis, quam reparare & edificare Ecclesias, 90.
 Exempla Laicorum obligantium ad hanc contributionem, 91.
 Protectio Ecclesie, quo casu Laici permittatur, 92.
 Laici coadiuvans Episcopum, in bona Clericorum, non in personam procedere debet, 93.
 Appellatio ad contributionem non suspendit, 94.
 Idem in nova Ecclesia edificanda, 95.
 Contributio hac pro reparatione necessaria, non pro voluntaria intelligitur, 96.
 Episcopus sponte contribuendo, successorem ligare non potest, 97.
 Successor tenetur ad debita contracta ex necessitate, 98.
 Refectio Ecclesie obligat quando necessaria est, vel utilis, 99.
 Pro ampliacione, nisi necessaria fuerit, nulla contribuere tenetur, 100.
 Forenses an teneantur contribuere pro reparatione Ecclesie parochialis, 101.
 Reparatio debet fieri absque alicuius prauidicio, 102.
 Capella ablata pro fabrica nova, quomodo substituenda alia, 103.
 Quid in conseruatione Armorum, & Insignium, 104.

At mutata forma, obligati ad reparationem teneantur contribuere, 105.
 Mandatum de manutenendo non obligat in reparatione voluntaria, 106.
 Promissio de reficienda, non capit impensam in re nova construenda factam, 107.
 Si culpa Episcopi ruina patiatur Ecclesia, ipse solus tenetur, 108.
 Rector qui potuit acquirere, & neglexit, tenetur, 109.
 Idem in Tutore, 110.
 Destruata Ecclesia hostium incursum, qui teneantur ad reparationem, 111.
 Ordo contributionis pro reparatione Cathedralis, 112.
 Eadem requiritur solemnitas pro reparatione Ecclesie, que requiritur pro edificacione, 113.
 Reparatio an possit fieri absque consensu Episcopi, 114.
 Tenes, quoties reparari opus erit, Ecclesia reparanda est ab ipso obligati, 115.
 Reparatio Ecclesiarum Indiarum quomodo facta fuit, 116.
 Collecta imposta à laicis pro reparatione Cathedralis an comprehendat Clericos, 117.
 In iussum solum pro contributione quomodo recuperandum, 118.
 Animus repetendi iniuste solum ex quo deducatur, 119.
 Populus quando condemnetur ad operas prestandas pro reparatione, 120.
 Presbyterium fieri debet per Clericos, Navis per Laicos, 121.
 Quas operas facere debeat populus, 122, 130.
 Differentia inter reparationem Cathedralis, & inferiorum Ecclesiarum, 123.
 In reparatione nihil faciendum inconsulto Episcopo, 124.
 Elemosyna potest corrigari pro reparatione Cathedralis, 125.
 Privilegia concessa pro edificacione, censentur concessa pro reparatione, 126.
 Concessa facultate edificandi, concessa est facultas reficiendi, 127.
 Reparatio debet esse magna, ut prædicta procedant, 128.
 Qui tenetur edificare, an teneatur reficere, 129.
 Episcopus circa reparationem Ecclesie cum Capitulo debet procedere, 130.
 Quantitas necessaria pro reparatione, & collecta quomodo dividenda, 131.
 Collecta non ad personarum numerum, sed ad facultates imponenda, 132.
 Per reparationem favore edificacionem Ius patronatus acquiritur, 133.
 Secus est in Cathedralibus, ibid.

SI EX Iuris dispositione nulla Ecclesia absque congrua dotatione edificari debet; alioquin Episcopus edificari permittens, de propriis tenetur bonis dotare; c. Cum sit, ubi Gloss. de Consecr. Auth. de Eccl. §. Si quis autem, Collat. 9. Pfalscius in prax. Episc. p. 1. c. 4. num. 2. Barb. in Past. alleg. 64. n. 1. Quanto magis Ecclesia Cathedralis, que ad sui decorem non tantum indiget sufficienti dotatione pro Ministris, verum etiam pro edificio, frustra enim darentur Ministri absque loco, ubi celebranda essent divina; & cetera munera obunda: sicut etiam frustra daretur locus, si non adessent Ministri; ita ut hoc casu à pari procedant locus materialis quoad fabricam; & spiritualis quoad Ministros: quare videndum est, cuius expensis reparanda sit Ecclesia Cathedralis veritate temporis, incuria, tempestate, vel alio casu collapsa: nihil enim prodesset quod edificaretur, nisi reparande fabricæ ratio haberetur: Lotter. de re benef. lib. 1. q. 13. n. 49. reparatio enim & edificatio à pari procedunt: quandoquidem edificare dicitur ille, qui reparat; l. 1. in fine, ff. de mortuo inferendo: Surdus consil. 121. num. 1. vide eundem num. 16. Quare reparans idem jus consequitur quod edificans; imò magis præcuium ac favorabile esse censetur habentia Tempia reficere, quam alia de novo construere; cap. Consilium, de Ideis, cum notatis à Pechio de in integ. restitu. tract. de repar. Eccl. c. 24. Solorz. de Ind. iure lib. 3. c. 23. num. 13. & in Polit. Ind. lib. 4. cap. 23. vers. T. loque de diebo. Et hinc est quod ruina Ecclesiarum sunt vitandæ, cap. Fundamenta, §. Ruinæ, de elect. in 6. Unde reparanda sunt ædificia ruinosam, & in bono statu conservanda, cap. Generali, de elect. in 6. l. Quætores, de administ. tutor. l. fin. C. de oper. public. & ita ad Ecclesiarum reparationem argumentatur Cosmas Guimier. in Pragm. Sanct. in proemio, §. Nam Ecclesiarum, verbo ruant.

Et quidem primò recurrendum est ad Consuetudinem, que omnino servari debet; c. 1. c. De his, de Eccl. adific. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 11. n. 78. Ludov. Bellius consil. 144. n. 1. Barb. locis statim citandis; Fusc. de vis. lib. 1. c. 10. n. 15. & 16. latè Camill. Borell. in Summa decis. tit. de sacros. Eccl. ex n. 23. latè etiam Belle. disquis. Cler. 1. p. tit. de Cler. debis. §. 13. per tot. vel ad statutum seu privilegium; Rota dec. 627. in recent. Farinac. par. 1. quæ est. Maioricens. fabricæ 16. Jani 1614. coram Coccino, Bero. consil. 3. n. 1. & 2. volum. 1. plures apud Salgado de protect. Regia. p. 3. c. 5. n. 9. Solorz. de Ind. iure, tom. 3. lib. 3. c. 23. n. 9. ubi innumeros refert & in Polit. Indiar. lib. 4. c. 23. vers. T. odo loquales tan conforme: Mantica dec. 284. nu. 1. Riccius in praxi Paroch. refol. 578. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 11. n. 78. Sed latè Consuetudo debet esse clara: nam si fuerit turbida, nihil operatur: Rota dec. 454. n. fin. p. 1. in post. Farinac. nec inducitur ex eo quod aliquando reparata fuerit ab eo qui non tenetur, cum hoc sit facultativum: idem Farin. in Post. dec. 545. n. 3. p. 1. sed necesse est quod probeatur longissimi temporis consuetudo: Rota Segobien. Cantorum 11. Februar. 1604. coram Lancolloto, & d. dec. 545. n. 3. Quomodo autem hæc Consuetudo introducatur, & que necessaria sint ad eam introducendam? vide Ripam consil. 26. in prin. ubi inter cetera requiritur animus inducendi consuetudinem, nec ex tacito populi consensu acquiritur: quia consensus non est, ubi non est animus à quo pendet, Belletr. supra 3. num. 9. Secundo ad ipsam Fabricam pertinet reparatio: nam cum in distributione bonorum Ecclesie, quarta pars reservata sit pro Fabrica Ecclesie, c. Decernimus, 10. q. 1. c. Vnio, 10. q. 3. c. Concesso, c. Quatuor, c. Vobis, c. De redditibus, 12. q. 1. ceterum est, eam partem qua prædicto usui delimitata est, deservire debere: & relicti pluribus que in reparatione inferiorum Ecclesiarum disputari poterant, de quibus latè plures sequitur Barb. in Collect. ad text. in c. 1. de Eccl. adific. per totum, & in Pass. alleg. 64. in prin. Belletr. supra, n. 11. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 11. ex n. 78. Salgado de protect. Regia, p. 3. c. 5. per totum, latissime Solorz. de Ind. iur. d. tom. 2. lib. 3. c. 23. per totum, & in Pol. Ind. d. lib. 4. c. 23. de quibus est text. in c. De his, de Eccl. adific. Trid. sess. 11. c. 7. Ecclesia Cathedralis reparatio ad Fabricam & Episcopum spectat: cap. 1. ubi DD. de Eccl. adific. Fusc. de vis. l. 1. c. 10. n. 15. Molina de Iust. & Iure, tom. 1. disp. 144. tract. 2. ver. quoad fabricam, Borrellus supra ex n. 2. cum sequentibus: quod de quarta parte fructuum supra dicta intelligendum est: ex text. in d. c. Decernimus, & c. Quatuor, ubi Archid. n. 3. 12. q. 2. tenent Berojus consil. 3. ex n. 6. cum seqq. vol. 2. Barbat. consil. 26. n. 4. vol. 3. Lotter. d. lib. 1. c. 11. n. 78. qui confusè loquitur, cum dicat teneri de Quarta sutorum fructuum: tamen mihi non placet hæc limitatio, quandoquidem illa Quarta est ex Iuris dispositione propria ipsius Fabricæ, ergo non reparatur ex bonis Episcopi: ergo Episcopus nihil plus quam ceteri Beneficenti, vel etiam Laici, in illis bonis expendit, ut dici non possit ipsum contribuere in reparatione, quando ex bonis Fabricæ fit. Quare Episcopum teneri contribuere de propriis bonis verus credo, si fuerit dives; hoc est si ex redditibus Ecclesie ultra congruam sustentationem aliquid superfluum; d. c. Decernimus, & d. c. Vnio: ut advertit Abbas, 10. q. 3. incipit, Sempronius, in fine: quem sequitur Barbol. in Collect. ad text. in d. c. 1. n. fin. plures apud Episcopum Belletrum supra, n. 12. & 14. Unde Rota in recent. in d. dec. Coccini 627. numer. 3. docet quod si Ecclesia Cathedralis fructus habeat pro fabrica, ex illis debet reparari, si verò non sufficiant, ex quarta parte fructuum Episcopi, quos debet non solum ex annis sequentibus, verum etiam ex antecedentibus, ad hunc effectum conservare: sequitur hanc opinionem Berojus d. consil. 3. n. 6. Barba. d. consil. 26. Difficile est: n. 4. vers. Et prædicta omnia, vol. 3. Surdus consil. 62. n. 23. vol. 5. nec minem-

communitas, Cod. de Episc. & Cleric. Sed per Episcopum compellendi sunt: cap. fin. de his que sunt a maior. par. Cap. & ita in terminis adest consil. Sardi 62. n. 13. cui addo in Ecclesiis Cathedralibus majorem adesse rationem; quandoquidem Laici non contribunt, nisi casu quo Clericorum bona non sufficiant: ergo peioris essent conditionis Ecclesiastici: siquidem ultra contributionem suorum Ecclesiasticorum reddituum, etiam tamquam Laici contribuere cogentur, & sic duplici onere graventur.

- 118 Ita etiam e contra; si populus aliquid indebitè erogaverit pro restauratione, id ab Ecclesia repetet actione negotiorum gestorum, vel in factum; per tex. in l. Si quis negotia, la 2. l. Sed an ultro, §. 1. l. Que utiliter ssi. de negot. gest. quod procedit dummodo impensa facta fuerit animo repetendi, non verò donandi; & ita probandum esse ab Universitate, docent Ripa conf. 67. n. 3. Surdus d. conf. 62. n. 14. animus verò non repetendi deducitur, quoniescumque adest præsumptio donationis, veluti liberalitas, promissio vel pactum; de quibus latè Bero. conf. 3. ex n. 29. lib. 1.
- 120 Que omnia licet attentio Juris rigore procedant, tamen quoniescumque ruina est adeo gravis, ut bona Ecclesiasticorum non sufficiant, pro brevi restauratione, tunc ex æquitate populus condemnatur ad aliquas operas præstandas; de quibus videndus Bertrandus conf. 150. circa finem, ut sunt curus pro asportatione calcis, & signorum, usque ad finem operis perfecti & Ecclesie ædificate: ut citato Maynardo in decis. Tolos. 32. & 33. tenent Borrellus d. tit. de sacros. Eccl. n. 30. & sequius Tolosæ & Parisiis judicatum fuisse referret & sequitur Ludov. Bellius conf. 144. n. fin. ubi notat Presbyterium fieri debet per Sacerdotes, Navim verò per Laicos; quod, licet ipse non dicat, ego credo fundari ex eo, quia Presbyterium locus est Ecclesie pro Ministris Altaris, & Clericis celebrantibus; Navis verò pro Laicis, ut latè cap. s. sup. de forma & structura Ecclesiarum Cathedralium disseruimus.
- 123 Si verò scire cupias differentiam reparandi Ecclesiam Cathedraliam, & inferioris; Consule Tondur. de Sanleger. in quest. & resol. benef. p. c. 39. n. 3. Belletus d. quest. Cleric. p. 1. tit. de Cler. debet. §. 13. & 14.
- 124 Idem verò observandum est in modo reparandi quod in modo ædificandi; ita ut nihil inconsulto Episcopo fiat, modo superius explicato: ut pluribus notavit Solorz. d. tract. de Ind. lar. tam. 2. lib. 3. cap. 23. n. 16. & 17. & in Polit. Ind. lib. 4. cap. 23. vers. T conforme mas, fol. 692.
- 125 Et in super, si Episcopo videbitur, supradictis non obstantibus, rectè poterit Elemosynas corrigere pro hac reparatione; cum hoc in inferioribus Ecclesiis, si magna fuerint devotionis, fieri justè permittatur: ex adductis à Gurtier. dista alleg. 10. num. 8. Salgad. d. c. 5. num. 21.
- 126 Plura etiam alia hic disputari poterant, que cum communia sint cum materia cap. præced. de Templo Ecclesie Cathedralis ædificandi; consule que ibi diximus, ad majorem intelligentiam & elucidationem eorum que hinc adduximus, quorum rationem habendam esse notavimus; cum omnia privilegia, que Ecclesie Cathedrali conceduntur pro ipsius ædificatione, etiam in reparatione procedant: nam concessa facultate ædificandi, concessa etiam censetur facultas reficendi: de quo plura Surd. conf. 121. n. 3. & 4. Unum tantum annotare volui, quod ea que de reparatione Ecclesiarum Cathedralium diximus, de magna reparatione intelligenda sunt; cum ad hanc Parochiam teneantur; ut ex Charon. observat Bellius conf. 115. n. fin. de minimis enim curandum non est: sed in his doctrina Navari supra allegata utendum esse censo. Neque in huius capituli disputatione intrat dubitatio Sardi d. conf. 121. num. 23. cum seqq. an videlicet qui tenetur reficere, teneatur ædificum collapsum iterum erigere: in qua affirmativè resolvendum: nam cum utraque obligatio pari passu aribulet, tam respectu erectionis, quam reparationis, idem iudicium de uno ac de alio faciendum est.
- 130 In omnibus verò supradictis casibus quando Laici contribuere tenentur, sive pro Ecclesie Cathedralis ædificatione, sive pro reparatione ad operas, id debet fieri cum operibus manualibus, & cum curribus, & tenentur date

Ecclesie calcem, & cimenta usque ad finem operis perfecti, & Ecclesie ædificate: ut ex Maynardo in decis. Tolos. 32. tenent Camill. Borrel. d. tit. de sacros. Eccl. in Summa decis. num. 30. & deveniendum ad declarationem contributionis tam respectu Capituli, quam respectu Clericorum inferiorum, & aliorum supra recensitorum, Episcopus solus non potest procedere, sed tunc & eo casu debet adhiberi dispositio Episcopi & Capituli in simul, sive maioris partis ejusdem: per plures quos sequitur Belletus d. quest. Cleric. d. 1. p. de Clerico debet. §. 13. n. final.

Sed licet toties in huius capituli progressu de contributione pro reparatione Ecclesie & de modo adstringendi obligatos loquuti sumus, nondum tamen de quantitate distributionis circa solutionem verbum fecimus: in quo dicas breviter, quod contributio non per capita personarum, seu domorum, sed per solidum & libram facienda est: ex Leone in thesaur. sac. Eccl. c. 1. n. 73. & seqq. ea ratione videlicet, quia collectæ non personarum numerum, sed cuiusque patrimonium respiciunt: ideoque iuxta facultates facienda est hæc distributio: l. 1. ubi Glof. ver. inopes: juncto Bart. ibi. n. 8. C. de apoch. publ. lib. 10. Belletus supra, §. 14. num. 11.

Circa Jus patronatus dubitari potest, an acquiratur ex reparatione, seu refidificatione? Et licet reparatio modus sit acquirendi illud, ex latè traditis à Paulo de Citadin. de hære patron. 3. p. causa 3. acquirendi Jus patronatus, per totam & DD. communiter; tamen in Cathedralibus procedere non potest, quandoquidem hæc expensis necessario sunt iure cogente; ita ut Ecclesia semper libera maneat; alias enim nulla Cathedralis remaneret que Juris patronatus non esset: sed de hac materia infra alio cap. singulariter agemus.

CAPUT XIV.

De Ecclesiis Cathedralibus secundum presentem statum.

S V M M A R I V M

E piscopi Clericos antiquitus sibi assumebant, cum quibus vivebant in Clausura, obedientia, & paupertate, 1. Exinde ortum habuit Canoniorum Regularium Religio in Cathedralibus & Collegiatis, 2. Canonici unde appellati, 3. 43. 45. & seqq. 85. Canonici olim ad instar Cucullatarum vivebant, 4. Romana Ecclesia à Christo fundata, & quando, 5. Omnes Ecclesias, Dignitates, beneficia, &c. Romani Pontifex fundavit, 6. Beneficiorum origo remissivè, ibid. Amplissima potestas Romani Pontificis in beneficiis, unde oritur, 7. Clerici quomodo in communi vivebant, 8. Non erat numerus Clericorum certus & determinatus, 9. Numerus certus Clericorum quare in Ecclesia destinatus, 10. Quo tempore hoc factum fuerit, & à quo, 11. De Canoniorum vita & conversatione qui videndi, 12. Pæminarum commercium quare Clericis interdictum, 13. Ecclesia bona habebat in principio, sed ad singulos Presbyteros non pertinebant, 14. Que ad Ecclesie Cathedralis splendorem spectant, ad que reducuntur, 15. Locus Ecclesie pro quo sumatur, 16. Ecclesie Christiane ad instar Salomonis Templi ædificantur, 17. Populus Hebraeus per desertum ambulans quale Templum habebat, 18. Quantum distabat à Castris, & quare, ibid. Salomonis Templum Tabernaculo successit, 19. Quomodo ædificatum nullis adibus continuis circumcirca, nisi pro Ministris, ibid. Domus secularium iuxta Tempia non ædificanda, sed tantum pro Ministris, 20. Immunitas quare concessa Ecclesie per 30. passus, & Cathedrali per quadraginta, 21. Hæc distantia passuum, quare Insula vocetur, 22.

Juxta Palatia Principum domus non sunt ædificanda, 23. 26. Hæc prohibitio ad reverentiam pertinet, 24. Que sunt communia, venerationem non habent, 25. Que habent excellentem discretionem, maiorem admirationem creant, ibid. Immunitas quare Ecclesie concessa, ibi, & 26. De consuetudine non ædificandi iuxta Palatia, qui videndi, 27. Cathedrales in medio urbium ædificantur, & quare 28. 29. Tempia quare in medio urbium ædificanda, 29. Ecclesie Metropolitana Cesar augustiana laudatur situs, 30. Numerus Ministrorum quare requiratur in Cathedralibus, 31. & seqq. Numerus Clericorum in qualibet Ecclesia quis debet esse, 32. Duo Clerici sunt necessarii, & sufficientes, ibid. In Cathedralibus quare plures desiderantur, 33. Hebræi in Templo Salomonis quare 22. Sacerdotes ponebant, 34. Cathedralis cum Clero, populo, redditibus &c. fundanda, 35. Romani Pontifices quando Dignitates & beneficia fundarunt, 36. Quare S. Dionysius Papa beneficia instituit, 37. An hæc Pontifex fuerit institutor, vel solum restaurator beneficiorum, 38. Ecclesiarum divisio ante Dionysium Papam qualis fuerit, ibi, & 39. Parochie aliquando Dioceses nominata, 40. Canonici an fuerint inventi eo tempore, quo alia beneficia, 41. & seqq. Clerici absque differentia usque quo fuerint, 42. Canon idem quod Regula, 44. Regula una aucta, 45. Canoniorum mentio sibi sit in Iure, 46. Officium Canoniorum quale, 47. Officium quare Hæc Canonica, sive Ecclesiastica nuncupantur, 48. Canonica quare dicatur, 49. Canoniorum nomen unde originem trahat, 50. & seqq. Cantores, qui fuerint in Gentilitate, & qui Canonici, 51. Canonici quare in schola Pythagore, 52. Canonici qui fuerint quando Clerici in communi vivebant, 53. An diversæ ab aliis Clericis, ibid. Canonici unde originem trahant, & quando inceperint, 54. 58. 61. 81. 80. 75. Post factam separationem bonorum quot Clericorum species esse ceperunt, 55. Canonici an fuerint tempore Apostolorum, 56. & seqq. Canonici, & Regularis nomen, an idem, 57. Canonici qui appellati, 58. Canoniorum Regularium nomen unde originem trahat, 59. 71. & 78. Ludovicus Vices impugnatur circa novem Canoniorum Regularium, existimans nomen esse Ambrosianis, 60. vide ex n. 57. S. Hieronymus quo tempore floruit, 63. Quo tempore obiit, ibid. S. Augustinus quo tempore floruit: & plura de eius vita & obitu, 64. S. Augustinus & Hieronymus eodem tempore floruerunt, 65. Canonici in Francia à quo tempore fuerint, 66. Iuonis Carnates tempore aronicos fuisse probatur, 67. Canonicos quando instituit S. Augustinus, 68. Canonici, quare Regulares appellati, 69. Canonici alii seculares; alii Regulares: & quomodo designantur, 70. Monachi antiquiores Canonici, 71. Canonici quando positi, & à quo in Ecclesia Lateranensi, 72. S. Marcus non instituit anonicos Regulares, 73. S. Augustinus renovasse Canonicos Regulares ab Apostolis in monte Sion institutos, quo pacto intelligatur, 74. & seqq. S. Augustinus an fuerit institutor, vel renovator Ordinis Canoniorum Regularium, 75. & seqq.

Clerici qui in communi vivebant tempore Apostolorum, seculares erant, 76. Canoniorum & Monachorum nomen sæpe confunditur, 77. Parochia non fuerunt instituta ob deficientiam instituti Canoniorum Regularium, 78. S. Dionysius Papa quando Pontifex creatus eiusque obitus, 79. Canonici dicitur à Canone, quod est Regula; ergo est Regularis: non deducitur rectum argumentum, 80. Clerici communem vitam ducentes, seculares fuerunt, 81. & seqq. 84. Beneficia secularia presumuntur, 82. Secularia sunt Regularia, non e contra, ibid. Secularia fuerunt à tempore Apostolorum, 83. S. Petrus Clericus secularis fuit, ibid. Canonici Regulares quare hæc duplici expressione denominantur, 84. Quare Regulares dicti, 85. Canonici Cathedralium unde originem ducant, 86. Quando inceperint, ibid. & seqq. Tempia quo tempore solemniter consecrata, 88. Redditi Ecclesie in quot partes, & à quo divisi, 89. & seqq. Clerici multis annis post divisionem bonorum in communi vivebant, 90. Canonici quare instituti in Cathedralibus, 91. & seqq. Cathedrales habent Collegium, 92. Virilitate iudicantur institutum, ibid. Senatus vocatur, 93. Sacer Ordo quare Canonici Cathedralium ammittunt, 94. Canoniorum Collegium cum Episcopo, Concilium nuncupatum, 95. Canoniorum Officium quale, 96. Observanda disciplina Ecclesiastica sunt Ministri Canonici, 97. Canonici quare assistunt Episcopo in Pontificalibus celebranti, 98. S. Petrus Clericus adstantibus celebrabat, 99. Canonici Cathedralium à S. Petro, & à ceteris Apostolorum originem trahunt, 100. Dignitates Ecclesiasticæ quare instituta, 101. 105. Introductionis Dignitatum finis, 102. Dignitates que sint de iure, 103. Que postea adinventæ, 104. Portionarii: & alii inferiores Beneficiati, quare in Cathedralibus positi, 106. Officia que sunt in Cathedralibus post Canonicos collocanda, 107. Officium, quod dicitur est à Dignitate, 108. Officia seu officina que erant in Ecclesia Cesar augustiana, ex quibus aliqua Dignitates esse, 109. In aliis Ecclesiis, quo Officia seu Officina reperiantur, 110. Portionarii, qui sunt in Cathedralibus, 111. Cibaria idem quod Diaræ portiones, 112. Assiti, seu Mansionarii, qui: 113. Forum Officium, 114. Quare sic dicti: ibid. Portionarium, & aliorum Beneficiatorum differentia, 115. Portionarii sunt inferiores Canonici, licet aliqui Canoniorum prærogativas habeant, 116. Dimidia portiones de inferioribus sunt Ecclesie Cathedralis, 117. Beneficiatorum Ecclesie Cathedralis varia nomina, 118. Numerus qualis debeat esse quorumcumque Beneficiatorum Cathedralis, 119. Plures vel pauciores eriguntur præbende secundum qualitatem Civitatis, vel Provincie, 120. Numerus iste à Jure non est taxatus, 121. Numerus anonicorum quis ponendus, 122. 132. & seqq. Dignitatum quis collocandus, 123. Archidiaconus prima Dignitas post Episcopum, 124. Fallit ubi contraria est consuetudo, 125. 127. Archiepiscopus, ter prima Dignitas post Archidiaconum, 126. Secus ubi adest contraria consuetudo, 127. Cathedralis Ecclesia non potest esse absque Archidiacono, 128.